

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

12. De stylo fluctuanti & dissoluto.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

Eo stylo multa extant in sacris literis, quas non gentium phaleris excoli voluit Deus, ut in nuda sermonis simplicitate prepotentis spiritus clariora essent miracula. Ita loquutus est humilis ubique D. Franciscus.

D. Francis. Dominus dedit mihi fratri Francisco incisenam testamētū pere facere p̄niteniam: quia cum essem in Eius humilitate leprosus. Et ipso Dominus conduxit me inter illos, & feci misericordiam cum illis, & recedente me ab ipsis, id quod videbarum mihi amarū, conuersum fuit mihi in dulcediem animæ, & corporis. Et postea parum sceti, & exiui de seculo, &c.

Ita Sanctus Edmundus Archiepiscopus Cantuariensis.

Edmundus in speculo Ecclesiarum Ante meridiem debes cogitare de annunciatione, & de passione. De annunciatione, cogitationis de misericordia Dei nostri, quia volunt homo deus est, & mortem pati pro nobis in sua humanitate, cum alio modo potuisse nos redemasse, & totum hoc nobis fecit, ut sibi attraheret nostrum amorem.

Sandorum stylus plerūque ferreus, O mitem sanctorum simplicitatem! Styli certe plerumque habent ferreum, sed mentem auream. At magna pars oratorum proh vanitas lingua inaurat, & serie moribus viuit.

De style fluctuanti & dissoluto.

CAPUT XII.

Es & aliquod styli genuss, quod fluctuans vocatur, & dissolutum, cuius disertè meminit Cicero ad Herennium.

Quid sit stylus fluctuans & dissolutus Qui in mediocre genüs orationis profectus sunt, si peruenire co non poterunt; erates peruenient ad confine genüs eius generis, quod Cic. l. 4. ad Heren. appellamus fluctuans & dissolutum: eo quod sine nervis, & articulis fluctuat huc, & illuc, nec potest confirmare (mallem conformare) nec viriliter sese expedire. Huiusmodi autem affert exemplum.

Exemplum stylis fluctuantiis. (Socij nostri cum belligerare nobiscum relinquent, profecto ratioe inati essent, etiam atque etiam, quod possint facere, si quidem sua sponte facerent, & non haberent hinc adiutores multos, & malos homines, & audaces; scilicet enim diu cogitate omnes, qui magna negotia volunt gerere.)

Non potest huiusmodi sermo tenere attenuatum auditore. Difficit enim totus, neq; quic-

quam comprehendens perfectis verbis amplificatur: & recte quidem iudicat. Nam viderut hęc veteris cuiusdam oratoris è schola maius politi horrida, & inculta prorius oratio. Perpende singula, nullum verbum inuenies, quod aculeum habeat, aut florem, vel quod delectum villum praefe ferat; professo ratiocinatus essent, malos homines, magna negotia volunt gerere; hęc ad humiliatem quotidiani sermonis abiecta. Deinde quę compositio, & structura? Socy nostri cum belligerare nobiscum vident, quid simplicius; & haec quę debebat esse exercitatio sententia in clausula, quam humiliter repit? solent enim diu cogitare omnes, qui magna negotia volunt gerere.

Hoc virtutum alias appellatur à Seneca *Lentitudo*, graditur enim (vt ait Comicus) testudineo gradu, modò inchoat, modò inchoatum, verbi, aut numeri penuria cogitat abrūpere. Modò heret in salebris Rhythmorū, modò in ceno & inquinatis dictiōnibus. Modò conatur emergete, & periodum aliquam voluit non sciat tam, hanc sub finem lacerat, & peruerit. Aegrotus incipit, dererit, sepe claudit. Dividit multa, nec comprehendit. Ex alio profitit in aliā, apilo ordine, serie nulla, denique post longā, & inanem digressionem, redit ad id quod occuperat. Et revertamus (inquit) tandem ad proprium reuertamur. Contingit hęc lentitudo ijs, qui minimè sunt in stylo exercitati, aut certe tardius habent ingenium, memoriamque imbecilliorē. Et cum toto orationis curiu se se promat, nusquam tamen clarissimū appareat, quę in transitionibus, verbiisque, & articulis orationis, in quibus cum ipsis illis peccant, totum orationis corpus lentum faciunt, ac diffuso. *Diffusus* & *lentus*. Nihil tam aduersus hoc vitium facit, li corrigent, quam continua lectio, dictiōnisque exercitatio, qua paulatim euincitur difficultas, & ex suo se veluti cortice promittat ingenium.

De style sicco, & exanguī.

CAPUT XIII.

Commune vitium est, modum in rebustere, nec posse, quod idem in stylo familiā *Difficilis in rissimū Alter* (inquit) Seneca se iusto plus considerat: Alter se iusto plus negligit: ille & crura, *stylo mediocre* crura. Quidam enim hic nec alas quidem vellit. Quidam enim dum inflatum stylum fugiunt, eō deuenient religionis, ut omnibus orationē spolient ornamentis.